

מסורת הש"ס

(א) ונקחנה לך. (ב) חולין פה.
 ע"מ. (ג) לעיל י"א ויעש
 ויבטחנה. (ד) ויגדל דברי ישי
 ויבטחנה. (ה) ויגדל דברי ישי
 (ו) לעיל י"א ויעש ויבטחנה.
 (ז) לעיל י"א ויעש ויבטחנה.
 (ח) ויבטחנה. (ט) ויבטחנה.
 (י) לעיל י"א ויעש ויבטחנה.
 (יא) ויבטחנה. (יב) ויבטחנה.
 (יג) ויבטחנה. (יד) ויבטחנה.
 (טו) ויבטחנה. (טז) ויבטחנה.
 (יז) ויבטחנה. (יח) ויבטחנה.
 (יט) ויבטחנה. (כ) ויבטחנה.
 (כא) ויבטחנה. (כב) ויבטחנה.
 (כג) ויבטחנה. (כד) ויבטחנה.
 (כה) ויבטחנה. (כו) ויבטחנה.
 (כז) ויבטחנה. (כח) ויבטחנה.
 (כט) ויבטחנה. (ל) ויבטחנה.

הגהות הב"ח

(ב) גם' או שלש מקומות
 (ג) אמר רבא שנים:
 (ד) רש"י ד"ה רבתי רב
 נ"ב כנביות ו' מומין
 אלן דף מה וכן פירקא נ'
 סימן דף מה אלן נמי
 ה"ה פירקא אחר ד' פירקא
 דבא' או רבתי הנהולא
 המקום יהיה בעבור כ'
 ופירש' רבתי רב' ואמר
 דבנ' הפולן דף מה אחר
 כ' אחר כ' דמי א'
 יתכן כ' אדמיני משום
 רבתי אחר נכר ויבדק ה"ה
 על כ' שישאל תולד ממזר
 ופירש' ויבדק רבתי
 משום דהמא' או אחר
 כשר אית' ויבדק דר"ה
 סוף דף י' פירש' נמי
 רבתי רב

גליון הש"ס

גמ' יש דחוי אצל מצות.
עין סוטה דף טו ע"ב
תוס' ד"ה נתאכמו:
שם א"ר דבר זה רבינו
הגרול אמרו. כעין זה
לקמן דף לה ע"ב:

מוסף רש"י

[illegible]

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

אסא מנצח גדל על המזר של שדה ומתוך שיש לו מקום פנוי הוא משבית ומנצח. ליסנא אחרינא אסא מנצח הדם מנצח: שלשה דין וכלל בד וכל שלשה ענין לחין ודבצור משלשה ענין לא הוי עבות: ובראש כל אחד. שיהו ענין

הגליון הראשון של חמשת
הגליון הרביעי: ועלם בו חסרה.
מכיון חסרה ענין המאכל בעלי חסרה
שפטים בעלי דבוק כמין פרי ירוק
ועובדין בו השמים שפטים: ועלם
בו חסרה ביום טוב. משנאמר דבוק
ממי סלקת ביה: ש' דתוי אל מלך.
כאם מצראה דקיי
קניא דכי נתיי ארבעה
אב"י ש"מ האי אסא
פשיטא מהו דתימא
לוי לא מתכשר קא מי

ע"ן עבות אמר רחמנא
רוב עליו ונשארו בו
כשר ואמר רב חסדא

נִקְטָם רִאשׁוֹ: תִּנֵּי עַ
רִאשׁוֹ וְעִלְתָּהּ בּוֹ חֲמֹר
נִקְטָם רִאשׁוֹ מִעֵרֵב יוֹם
בְּיוֹ"ט מִהוּ * י"ש רְחוּי אִי
לִיָּה מֵהָא דַּתְנָן ^סכִּסְפּוֹ
כִּסְהוֹ הָרוּחַ חֵיִיב לִכְכֹּס
חֲנָה א"ר יוֹחֲנָן ג' עַל
אֲבֵל לֹא חֹזֵר וְנִתְגַּלָּה פ
כִּי חֹזֵר וְנִתְגַּלָּה אִמָּא
וְאִידִיחִי אִידִיחִי וְאִמֵּר ר
רְחוּי אֲצֵל מִצּוֹת דְּרִב
מִיפְשִׁיט פְּשִׁיט לִיָּה דִּיא
שְׁנָא לְקוּלָּא וְרִאשׁוֹ
מְפֻרֵּי מִסְכָּמָא לִיָּה לְחֵמ

אמרין תיקו ילימא כ
דברי רבי אלעזר (יבנ)
סברו דכ"ע ילולב אי
אגד לא ילפינן לולב מי
יולא מן העשוי מאי ל
דפסיל סבר אמרין יש
דמכשיר סבר לא אמתח
לא דכ"ע לא אמרין
יברא רמולא ילולב

מעלין ותקן ונצח) אם מיעטין כשר ואין
למחמטין ביי"ט משום שבות שמועה
לחמטקן לה ומשכירו ואם עבר ומיעט
פסול דמדרש טעמא ואולי: **סברא.**
רבנן דבי מדרשא דבשו למימר דרן
שנאמא בי"ט דמי ואין דמי היא:
דכ"ט. רבנן ור' אלעזר בר' צדוק:
גולוב אין לר"ך אגר. ולא שר' ביה
עשיה ללוקי טעמא דר' אלעזר

[illegible]

כֶּשֶׁר, אִי כִרְיָהוּדָה כִּי לֹא אֶגְדּוּ אִמָּאִי כֶּשֶׁר, וְאִי כֶרְבֵּנָן מֵאִי מִצְוָה, לְעוֹ

לג.

לא א טושי״ע א״ח ס״
תרנא סעיף ח:
לב ב ג מ״י ס״ד ס״ח
שחטתה ה״י ו סמג
עשן מד טושי״ע י״ד ס״
כה סעיף יא:
לג ד מ״י פ״ו מהלכות
טלול הלכה ו סמג
עשן מד טושי״ע א״ח ס״
תרנא סעיף א:

תורה אור השלם

1. וּלְקַחְתֶּם לָכֵם בָּיִט
רִאשׁוֹן פִּי עֵץ הָדָר
כַּפֹּת תְּמֹרִים וְעֹנֵן עֵץ
עֵבֶת וְעֵרֵבִי נָחַל
וּשְׂמֹתָם לִפְנֵי יי
אֲלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יִמֵּי:
וְיִקְרָא כֵּן מִי
2. וּלְקַחְתֶּם אֲנִידָת אוֹב
וְעֹבְלֹתֶיךָ בְּדָם אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
וְהִנֵּנָה לְפָנֶיךָ הַהִשְׁקֹף
וְאֵל שְׁנֵי מְבוֹזוֹת מִן
הָדָם אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ וְאַתָּם
לֹא תִצְאוּ אִישׁ מִמִּסַּח
בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר:
3. עֵינֵי תִמְרָתָהּ יִשְׁדוּ יֵכ
לִישׁוּעָה וְאֵל אִי וְאוֹרוֹ
אֲלֹהֵי אֲבִי אֲרַמְלָנָה:
שְׁמוֹת שׁ ב

רבינו חננאל

באם מצרוא, שעלי
 דאן קרימי טעגן
 תפניד דא מיניו
 ובראשיתו ורחמי, כין
 ירגיעו יתב עבות
 יצאנו דאמי מיטא.
 אויטשטאט סרא כין
 דקדו ליה ארע
 כש לוי חור, קמל צן
 עבות ארע חפס
 מקום, חר דא
 עליו (שבת 107 ב)
 דאן שטעלן
 דעם לויס, ש
 אמר די חסד ובראש
 אל דאן.
 שד דער פסל,
 שו חסד ש
 ביום שו מא, ורחמי
 מאי קמבעט ליה, ש
 דחייא אל שטות אל
 דאן דאח נאמט
 כין שטעהת דהת, א
 ידלמא כין שחור
 כש, דאן חור
 וברקען שטות ליה
 שדא, אמר, א
 שוהר אל דחייא
 אלט
 וברקען ארע
 מיטעל ליה, ארע
 שפא

[illegible]

ואימה ה"ב נ"י. חימה מאי ק"ד למיפסקליה משום שם לוו' מידי הדס כתיב בקרא הא אפי' הירדוף מכשרינן אי לאו משום דכתיב דרכיה דרכי נועם:

נקמם מערב יו"ט ועלתה בו תמורה ביו"ט מהו. אף על פי שבקונטרס הזכיר גמלה וגמלה הא

שבעה שבעה בחד
פשו להו הלתא אמר
נראה כשר להושענא
הואיל ואתא ליה שם
מוע לן ואימא הכי נמי

ובכל מקום ת"ר איבשו
ולשה בדי עלין לחין
ראש כל אחד ואחד:

בהמה של שני שותפים צפ"ק דונחיס
(ד' יב. ושס) וצפ"ק דקדושין (ד' יא. ושס)
גבי מלוה מיבעיא לן וכי תימא הא

א בר חנינא נקטם
כשר בעי רבי ירמיה
שוב ועלתה בו תמורה
מצות או לא ותפשוט
נתגלה פסוד מלכסות
ואמר רבה בר רב
אלי אלא שחור נתגלה
וד מלכסות והוינן בתגלה
חייב לכסות הואיל

פפא ואת אומרת אין
פא גופא מביעיא ליה
דחוי אצל מצות לא
לחורמו או דלמא
אזא אמריו ליה לא

[illegible]

בתיב הא' ו' ולקחתם
התם ו' ולקחתם אגודת אוזב מה להלן אגודה אף כאן
יקחה לקחה מאן תנא להא דר"ר לילוב ^טמצוה לאונדו
אי רבי יהודה כי לא אנדו אמאי כשר אי רבנן מאי
רבנן ומצוה משום ^זהא אלי ואנחנו: או שהיו ענביו
א דכר זה ^ירבינו הגדול אמרו והמקום יהיה בעזרו
חד אבל בשנים או שלשה מקומות כשר ^הא"ל רבא

שנים
 יעצתן ביום טוב משום דקמחא בחד דלאגדיה הוא דהא ביום טוב
 יאכל לאו דקדש היום אחי לא חל עליה וזמן מצוה ולא שם מצוה
 וזין קדושה כגון קרבנות: לא דרע לא אמרי ים דחי במצוה.
 דרין למידי ושיד ביה עשיה והכא במילף לולב מסוכה פליגי:
 העשוף אף זה ולא מן העשוף: ואמרו, התמאליס לפני: רבינו.
 שכל הדם: הכי גרסינן לא שנו אלא במקום אחד אבל בשאר
 מומהר ופסול. הכי גרסינן לה לחמו לענין עתה מוסיף בחמור:

מנומר
כרכמן, ומצוה משום זה אלי ואנוהו. **סִימָנָה** או שהיו ענביו, פי' פירות

(א) נראה דחשך כד' רביע אחר חצי ש"מ הוא חשך מנראה כשר (הושענא).